

عنوان مقاله:

تاثیر خود شیفتگی بر اضطراب جسمانی دختران با سطح فعالیت های بدنی متفاوت

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی علوم ورزشی و تربیت بدنی ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

پری سیراوند - کارشناس ارشد دانشگاه الزهرا تهران

پروانه شمسی پور دهکردی - استادیار دانشکده تربیت بدنی دانشگاه الزهرا تهران

خلاصه مقاله:

هدف از انجام پژوهش حاضر بررسی تاثیر خود شیفتگی بر اضطراب جسمانی دختران با سطح فعالیت بدنی متفاوت بود. جامعه آماری این پژوهش را دانشجویان دختر با دامنه سنی 18-35 سال از دانشگاه الزهرا تهران تشکیل داد. 94 دانشجوی دختر (50 نفر ورزشکار، 44 نفر غیر ورزشکار) با روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شد. ابزار ارزیابی مقیاس اضطراب اجتماعی و مقیاس خود شیفتگی آزم بود. برای تحلیل استنباطی داده ها از تحلیل رگرسیون خطی استفاده شد. یافته ها نشان داد بین میانگین خودشیفتگی در دختران با سطوح فعالیت بدنی بالا و پایین تفاوت از لحاظ آماری معنادار است $P < 0/05$ بررسی میانگین ها نشان داد دختران با سطح فعالیت بدنی بالا دارای نمره خودشیفتگی بالاتری نسبت به دختران با سطح فعالیت بدنی پایین می باشند. اما بین میانگین اضطراب اجتماعی جسمانی در دختران با سطوح فعالیت بدنی بالا و پایین تفاوت از لحاظ آماری معنادار نیست. بررسی میانگین ها نشان داد دختران با سطح فعالیت بدنی بالا می باشند. نتایج یافته ها نشان داد خودشیفتگی بر میزان اضطراب اجتماعی جسمانی در دختران با سطح فعالیت بدنی بالا و پایین از لحاظ آماری تفاوت معنادار دارد. مقایسه میانگین ها نشان داد خودشیفتگی در دختران با سطوح فعالیت بدنی بالا و پایین از لحاظ آماری تفاوت معنادار دارد. بررسی میانگین ها نشان داد دختران با سطح فعالیت بدنی بالا دارای نمره خودشیفتگی بالاتری نسبت به دختران با سطح فعالیت بدنی پایین می باشند. اما بین میانگین اضطراب اجتماعی جسمانی در دختران با سطوح فعالیت بدنی بالا و پایین تفاوت از لحاظ آماری معنادار نیست. بررسی میانگین ها نشان داد دختران با سطح فعالیت بدنی پایین دارای نمره اضطراب اجتماعی جسمانی پایین تری نسبت به دختران با سطح فعالیت بدنی بالا می باشند.

کلمات کلیدی:

خودشیفتگی، اضطراب اجتماعی جسمانی، فعالیت های جسمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/903977>

